

SCRISOARE PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI 2014

+ NATHANIEL

**Din mila lui Dumnezeu și Voia Poporului
Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America
Biserica Ortodoxă în America**

Iubitului nostru cler, monahilor și binecredincioșilor creștini ai de Dumnezeu-păzitei noastre Episcopii,
Har, Milă și Pace de la Dumnezeu, iar de la noi, părintească dragoste și arhieresti binecuvântări,

HRISTOS A INVIAT!

ZIUA Învierii, să *ne luminăm, popoare, Paștile Domnului, Paștile!* Că *din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, Cei ce-I cântăm cântare de biruință, Hristos a înviat din morți!* (Canonul Învierii, I)

Iubiți întru Hristos,

Ziua Învierii este ziua de bucurie pentru toată lumea! Este bine știut că toți oamenii se nasc, iar apoi toți vom muri. Ceea ce a fost viu, moare; iar ceea ce a fost mort, trăiește! Învierea înseamnă distrugerea morții. Universalitatea nașterii, a morții și a învierii include întreaga omenire. De aceea, înțelegând că moartea nu mai poate fi temută, fiecare dintre noi are șansa de a trăi cu adevărat liberi față de patimi care neîncetat ne împing a trăi ca și cum nu am fi responsabili pentru viața noastră. Creștinul, și de fapt întreaga omenire, trăiește în prezența Creatorului și trebuie să dăm seama de tot ceea ce facem în viață. *“Pentru că adevăratul motiv al învierii este numai pentru judecată; și deci este necesar ca trupurile care au fost părtașe faptelor trebuiesc să fie aceleași trupuri care vor fi ridicate din mormânt spre judecată, căci fiecare om primește cele făcute în trup, după ceea ce a făcut, fie că a fost lucru un bun sau unul rău”* (Tertulian, Apologia 48).

Sfântul Grigorie de Nazianz ne îndeamnă *“să ne jertfim pe noi înșine lui Dumnezeu, ba chiar să oferim jertfă în fiecare zi și în fiecare clipă. Să primim totul pentru Hristos, Cuvântul”* (Despre Înviere, 23) și mai mult pentru că *“am avut nevoie de un Dumnezeu care s-a făcut trup și mort, pentru ca noi să viem. Am fost făcuți părtași morții cu El în botez pentru a fi curățiți. Am înviat cu El, pentru că am fost morți împreună cu El. Am fost preamăriți împreună cu El, pentru că am înviat cu El”* (Despre Înviere, 28).

În timp ce pentru cei mai tineri, moartea este doar un cuvânt, pentru cei care înțeleg că tot omul moare, atunci realitatea morții are un mesaj personal profund: *“tot omul moare, alții au murit; și deci și eu voi muri.”* Cu timpul, omul începe să înțeleagă că fiecăruia îi este dat un timp limitat de a trăi pe pământ. De aceea este bine știut că moartea este realitatea universală care afectează gândirea, faptele și deci existența noastră. Ne comportăm așa pentru că știm că vom muri; și îndată ce înțelegem acest lucru cu adevărat, credem că, fie, vom învia la a Doua Venire a lui Hristos, sau credem că existența noastră personală este ștearsă complet odată cu moartea noastră. Moartea personală a fiecăruia este o realitate și de obște, comună. Dar în același timp creștinii trăiesc cu credință că există și înviere de obște pentru întreaga omenire și deci *”trebuie să așteptăm cu toții timpul învierii prescris de Dumnezeu și vestit de prooroci, că înviind, să ne ridicăm, ca toți cei pe care Dumnezeu i-a aflat vrednici de această cinste”* (Sf. Irineu, Impotriva Ezeziilor, 5:31-32).

În Vechiul Testament (Ieșire, cap. 12), aflăm că Îngerul Morții trecea peste casele evreilor din Egipt deoarece acestea erau însemnate prin stropirea cu sângele mielului pascal. Acesta a fost, Paștele sau Tre-cerea temporară, adică scăparea sau eliberarea de Îngerul Morții care venea în casele egiptenilor pentru a lua viața celor întâi născuți ai lor ca pedeapsă. Acest lucru este amintit în fiecare an în casele evreilor. Dar aceasta este doar o sărbătoare a unui lucru temporar și istoric; pentru că nu a izbăvit omenirea de moarte.

În Noul Testament, auzim că Sângele lui Hristos, jerfit pe Cruce a stropit întreaga omenire de la început și până la sfârșitul veacului. Acesta este Paștele adevărat și permanent, adică biruința eternă a vieții asupra morții prin jerfta, nu a unui miel neprihănit din turmă, ci prin însuși Mielul lui Dumnezeu din înălțimea Cerului, Hristos, cel ce ridică păcatele lumii, “cel ce primește și este primit, cel ce se oferă și este oferit.” Hristos este în același timp, Dumnezeu din veci, “născut din Tatăl mai înainte de veci” și care s-a întrupat în veacul istoric luând firea noastră omenească, “pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s-a pogorât din ceruri și s-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, și s-a făcut om. Și s-a răstignit pentru noi” ne spune Crezul.

Sfântul Atanasie cel Mare ne mărturisește că “Dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să devină ca Dumnezeu” și continuă zicând că “nu a fost moartea Sa, ceea ce Mântuitorul a venit să plinească, ci aceea a oamenilor. Domnul a plinit în special învierea trupului; pentru că răsplata biruinței asupra morții este ființa umană înviată, arătată tuturor” (Despre Intrupare, 22). Hristos, Domnul nostru, a murit, a fost îngropat, a înviat și de aceea “cântăm cântare de biruință” cântare prăznuind învierea lui Iisus Hristos și cântare prăznuind învierea întregii omeniri, a însăși învierii noastre în ziua din urmă. **Aceasta este bucuria cea adevărată din această mare zi.**

“Într-adevar Dumnezeu cheamă și trupul la înviere și îi promite viața veșnică. Când Dumnezeu făgăduiește să mântuiască omul, face această făgăduință și trupului. Ce este de fapt omul dacă nu o ființă rațională alcătuită din suflet și trup? Este sufletul de unul singur un om? Nu, este doar sufletul unui om. Poate trupul de unul singur să fie numit om? Nu, este doar trupul unui om. Dacă, deci, nici unul dintre acestea nu este de unul singur separat, om, pentru că ceea ce este compus din cele două împreună este numit om, și dacă Dumnezeu l-a chemat la viață și înviere, El nu a chemat doar o parte, ci tot omul, un întreg, care este și sufletul și trupul” (Inviere, 8, Sf. Iustin Martirul și Filozoful).

Deși cântăm, aceasta este Ziua Învierii, nu este vorba despre cele 24 de ore ale unei zile calendaristice ca orice altă zi, ci este vorba despre întreaga eră, perioadă de timp – ca o zi înaintea lui Dumnezeu – de la ieșirea lui Hristos din mormântul din grădina Ghețimani și până la a Doua Sa Venire, deci noi trăim acum în realitatea că “moartea nu mai are putere.” Rода Crucii și a Învierii învăluie întreg neamul omenesc, de la începutul facerii lumii și până la Venirea cea de a Doua a Domnului; este de fapt o taină și lucrare retroactivă. Cântarea biruinței pe care o cântăm cu toții, imnul care ne stârnește inima la bucurie este: “Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.” Nu poate exista o cântare mai măreață, mai îmbucurătoare decât aceasta, ceea ce ne face să înțelegem că prin învierea Sa, Hristos. Dumnezeu cel Adevărat, cuprinde întreaga omenire în viața veșnică.

Și cum va fi aceasta și în ce fel trebuie să trăim și să ne comportăm? Sfântul Chiril al Ierusalimului din secolul al 4-lea ne spune frumos: “Acest trup trebuie înviat, nerămânând neputincios cum este acum, pentru că același trup trebuie să fie înviat. Prin primirea nestrucăciunii, va fi transformat - precum fierul împreunat cu focul devine foc - precum Domnul Cel ce ne înviază însăși știe. Oricum va fi acest trup, va fi înviat, dar nu va rămâne cum a fost. Ci va exista ca un trup veșnic. Nu va necesita pentru a vieții hrană ca acum, nici scară pentru a urca; pentru că va fi un trup spiritual, un lucru minunat, pe care nu avem posibilitatea măcar să îl descriem” (Sf. Chiril al Ierusalimului, Discursuri Catehetice 18:18).

Iubiții mei, cum pășim înainte pas cu pas în acest mare dar al vieții pe care îl avem aici pe pământ, trebuie să răspundem chemării Sfintei Evanghelii a lui Hristos și a îndemnelor Sfinților Părinți ai Bisericii. Să pășim în viața cu Hristos împreună, care este aici și acum cu noi, și care ne așteaptă să ne primească în viața cea veșnică mai pe urmă, pentru că El este Cel care ne-a adus din moarte la viață, El este Celui care îi cântăm cântare de biruință: Hristos a Inviat!

Hristos a Inviat! Adevărat a Inviat!

Primiți ale noastre părintești și arhieresti binecuvântări
pentru cei de aproape și pentru cei de departe ai dumneavoastră

+ Nathaniel

+ NATHANIEL, Arhiepiscop